

i saa Henseende. Derved har man troet at kunne afviescere. Hvad dernæst § 4 angaar, vil, hvad allerede er antydet af den ærede Formand, Udvalget til 3die Behandling stille Vædringer dels i stilltstift Henseende, dels for en enkelt Vedkommende ogsaa af reel Betydning, paa hvilken jeg strax maa gjøre opmærksom. Der staaar nemlig i 6te Linie: „hvad Staten efter Bestemmelserne i den nævnte Paragraf“. Derved er henvist til § 2, men det skal være § 3. § 4 handler nemlig om den Godtgjørelse, som skal tilstaaes Kommunen, saa snart Staten af en eller anden Grund ikke vil benytte denne Kommune til Garnisonsby længere, og Lovgivningsmagten billigere dette, og for dette Tilfælde er det da bestemt, hvorledes Godtgjørelsen skal beregnes. Det havde været Udvalgets første Hensigt at foreslaa, at Godtgjørelsen da skulde beregnes saaledes, at det stod til Kommunen at tage afgjørende Bestemmelse om, at Staten var forpligtet til at overtage Etablisementet for dette Restbeløb, som var tilbage af de Laan, der ere optagne deri. Den hviiterede Minister fandt imidlertid Betæneligheder ved at gaa ind derpaa, idet han meget rigtig har gjort den Betragtning gjældende, at den Brug, som Staten kan have for den Slags Etablisementer, naar Kommunen er ophørt at være Garnisonsby, vil være Intet. Derfor gif Udvalget villig ind paa den Rante, som er udtrykt deri, at uvillige Mænd skulde fastsætte, hvor stor en Godtgjørelse der maatte tilkomme Kommunen paa Grund af, at disse Bygninger ophørte at være til Brug for Garnison og maatte benyttes til Andet. Naar det saaledes blev afgjort af uvillige Mænd, som vare udmeldte af Retten, har man troet, at Kommunen vilde kunne være tjent med for den Pris at overtage disse Bygninger. § 5 er, som ærede Medlemmer vilde se, egentlig kun en Gjentagelse af § 2 i det ældre Udkast. Der er stet den lille Forandring, at Udvalget har foreslaaet, at Laanene, foruden at afgjøres paa den Maade, som af Ministeren foreslaaet, nemlig ved 4 pSt. Rente og 1 pSt. aarlig Amortisation — paa hvilken Maade Laanene vilde være afgjorte i 100 Aar — tillige skulde kunne afgjøres med 4½ pSt. aarlig Rente og Amortisation, hvorved, som det er bemærket i Motiverne, hele Sagen vilde være afgjort om 56 Aar. Udvalget vilde helst have fastholdt denne 4½ pSt. Rente og Amortisation, saa at den anden Maade saldt helt bort, men man er imidlertid bleven gjort opmærksom paa, at der med en af de vedkommende Kommuner er afsluttet Overenskomst paa denne Basis: 4 pSt. Rente og 1 pSt. Amortisation, og derfor har Udvalget troet, at der ikke vilde være Noget tilhinder for at lade begge Maader blive staaende, saaledes at der kunde vælges. Med Hensyn endelig til den sidste Passus i § 5 bemærker jeg, at ogsaa til den vil Udvalget stille

Vædringer til 3die Behandling, idet man nemlig er bleven gjort opmærksom paa, at det vilde være heldigt, om Sagen blev ordnet paa den Maade, at den Godtgjørelse, som falder efter § 2, og som nemlig bestaar i en mindre Godtgjørelse, naar paa enkelte Lider enkelte Dele af Garnisonen ere bortkommanderede, ydes ved Afdrag i de aarlige Afbetalinger og de aarlige Renter. Derimod har man med Hensyn til den Godtgjørelse, som tilkommer Kommunen efter § 4, troet, at det vilde være heldigt, dersom det blev bestemt, at den skulde stie paa den Maade, at den ligefrem blev afstrevet paa de Obligationer, som af Kommunen ere udstedte, saaledes at der kun blev staaende Restbeløbet. Denne Maade er Udvalget villigt til at gaa ind paa, og der vil til 3die Behandling blive stillet Vædringsforslag ogsaa i denne Henseende. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler Thinget at vedtage Lovforslaget saaledes, som det nu er foreslaaet affattet, med Forbehold af de Vædringer, som Udvalget vil stille.

Krigsministeren (Ravn): Jeg kan, efter hvad den ærede Ordfører nu har udviklet, fatte mig meget kort, idet jeg i det Væsentlige kan indskrænke mig til at sige, hvad jo ogsaa blev nævnt af ham, at det er efter Konferencen med mig, at Vædringsforslaget har faaet den nuværende Form, hvorved det alttaa skal fremtræde som en anden Redaktion af det forelagte Lovforslag. — Jeg maa dog blot gjøre et Par Bemærkninger mod nogle Udtryk i Udvalgets Betænkning. Udvalget skriver nemlig saaledes, at Ministeriet fra Begyndelsen af havde Betæneligheder ved allerede nu at fastsætte Fredericia eller Aalborg som Garnisonssteder, men at det senere har opgivet disse Betæneligheder og som Udvalget forment, at der ikke af strategiske Hensyn var Noget tilhinder for ogsaa at optage Fredericia og Aalborg som Garnisonssteder og derved fuldt ud opfylde Bestemmelsen i Loven af 25de Juli 1880 § 8. I saa Henseende er min Opfattelse ikke ganske den, der er udtrykt her i Betænkningen. Det er jo bestemt i Lov af 25de Juli 1880, at der Best for Storebelt skal garnisonere en vis Styrke, blandt Andet 3 Brigader Fodfolk. Saa længe denne Bestemmelse staaar, er det jo nødvendigt at søge Garnisonssteder for de Afdelinger, der skulle være Best for Storebelt, og da der jo ikke er nogen Sandlynlighed for, at man i nogen nær Fremtid kan faae denne Bestemmelse forandret, har jeg, som bemærket af den ærede Ordfører, ment at kunne gaa ind paa, at der fastsættes Garnisonssteder for alle de Afdelinger, der i Henshold til Hærløven skulle ligge Best for Storebelt. Derimod ere mine fra strategiske